

Su kann et gonn. En Frau em beste Alder weed op eimol krank, kütt op der OP-Desch, hät domet en Dudeserfahrung gemaht, süht der Herrgodd, säht se för der Herrgodd: “Och, es dat jetz et Eng? Muss ich jetz ald gonn?” Säht e: “Leev Mädchen, do häs noch dreiunveezig Johr, zwei Mond un aach Dag zo lewe. Schaffs de ad.”

Kütt se usem Krankehuus erus, denk sich: “Su, häs jo noch Zigg, do mähs de dir die Gesechsfalde weg, de Narbe weg, dat weg, de Lippe deis de dir opspretze, domet de för ding resslische dreiunveezig Johr noch richtig schön god ussühs.” Alles god gemaht un gedon.

En Woch späder weed se vun nem Auto üverfahre. Es se em Himmel, säht se för der leewe Godd: “Hür ens, häs do mir nit gesaht, ich hätt noch dreiunveezig Johr ze lewe?” Säht dä: “Mädchen, wör jo alles schön un god, hätt ich dich erkannt.” Su kann et gonn!

Busch, Cornelia (50): *En Frau kütt en der Himmel*

so: kan_ət jɔn ?ən fʁaʊ ?em bɛstə ?alde ve:d_ob_ɛɪma kʁaŋk kyd_op tɐ ?o'pɛ: dɛf hɛt:amɪd_ŋ
'tu:dəs?ɛ:fa:ʁʊŋ jəma:t si:t:ɛɔ 'haxjot sɛ:t sɐ tʃʊm 'hɛxjot ?o:x ?es tat jɛtʃ ?ət ?ɛŋ: mʊz_ɪfj:ɛt_ʃon jɔn
zɛt_ə le:f mɛ:tfjə do hɛs nox 'dʁɛɪən,fe:tʃɪf jɔ: tʃfai mo:nt ?ʊn ?a:x da:x tʃo lɛ:və ʃafs tɐ ?at zo kyd
?ʊzəm 'kʁaŋkəhu:z_əʁus dɛŋkt sɐ zɪfj zo hɛs jo nox tʃɪk na mɛs:ə dɪɔ di jə'ze:ŋsfaldə vɛk dɐ narbɐ vɛk
dat vɛk dɐ lepɐ dɛɪs:ə dɪɔ '?opʃrɛtʃə da'met:ə fy dɪŋ 'bɛslɪfjə dʁɛɪənfe:tʃj:ɔ no 'bɪŋtɪf:ø:n jo:t ?us:i:s
?aləs jo:t jəma:t ?ʊn jɛdɔn ?ən vɔx ʃpɛ:tɐ vɛ:t sɐ fʊn:əm '?aʊto ?ybe'fa:ʁə ?es:ə ?em heməl zɛ:t sɐ tʃəm
le:vən jot hɔɔ_əns hɛs to mɪɔ nit jɛza:t ?ɪfj:ɛdɪ:ox dʁɛɪənfe:tʃfj:ɔ: tʃə lɛ:və zɛ:t:ɛ mɛ:tfjə vœɔ ja ?aləs
ʃø:n_ʊn jo:t hɛnd_ɪfj dɪfj ?ɛkant zu: kan_ət jɔn